

1 februari 2024

Het meest opvallende nieuws van deze maand kwam aan het eind toen alle dagbladen een bericht publiceerden over een nieuw rapport van het ICCT. Alle artikelen hadden als kop dat Nederlandse vrouwen er met lichtere straffen van af kwamen dan vrouwen in het buitenland, wat in het geheel niet overeenkwam met de werkelijke inhoud van het ICCT rapport. Zelfs het OM verwees naar de krantenkoppen tijdens het hoger tegen een zwakbegaafde vrouw die eerder was vrijgesproken voor terrorisme en waartegen het OM nu alsnog drie jaar onvoorwaardelijk eiste.

Rechter weigert verzoek om schorsing voorarrest voor bezoek aan doodzieke moeder

Tijdens een proforma zitting op 10 januari tegen de van terrorisme beschuldigde W.Z. vroeg de advocaat van de verdachte om het voorarrest van haar cliënte voor een week te schorsen zodat deze op bezoek kon gaan bij haar zieke moeder. Die lijdt aan een ongeneeslijke vorm van kanker en haar conditie gaat snel achteruit. De moeder is niet meer in staat haar dochter te bezoeken in Zwolle, en nu ook het videobellen gestopt is, is er nauwelijks contact tussen beiden meer mogelijk. Verdachte zou graag afscheid nemen van haar moeder nu die nog redelijk helder van geest is. De rechtbank wees het verzoek echter af omdat er onvoldoende medische verklaringen waren die aangaven dat de toestand van de moeder terminaal was.

Contactverbod vrijgelaten vrouwen remt terugkeer in de maatschappij

Uit contacten met een aantal vrijgelaten vrouwen blijkt dat het contactverbod dat in een aantal gevallen is opgelegd door de rechtbank, een negatief effect heeft op hun re-integratie. Door dit contactverbod kunnen zij elkaar niet helpen in de moeilijke periode na hun vrijlating. De meeste vrouwen worden rechtstreeks vanuit de TA op straat gezet, zonder dat zij de gelegenheid hebben gekregen zich voor te bereiden op hun leven in vrijheid. Voor de vrouwen die op deze manier vrijkomen, is het essentieel dat zij kunnen profiteren van de ervaring van hun vriendinnen die al eerder zijn vrijgelaten. In een aantal gevallen wordt het hen echter door de rechter verboden om met elkaar contact te houden. De reden daarvoor is onduidelijk; de vrouwen hebben jarenlang samen met elkaar in Koerdische kampen gezeten en daarna op de TA in Zwolle. Zouden zij na hun vrijlating elkaar plotseling weer jihadistische ideeën gaan aanpraten? De vrouwen hebben elkaar hard nodig na hun vrijlating en deze pesterij achteraf past niet bij een beschaafd land.

Drie jaar gevangenisstraf voor A. el B.

Op 18 januari veroordeelde de Rotterdamse rechtbank de Amsterdamse A. el B. tot 42 maanden waarvan 12 voorwaardelijk. Zij vertrok in augustus 2013 naar Syrië om daar te trouwen met een Belgische strijder die zich later aansloot bij IS. Het OM had drie weken tevoren zeven jaar onvoorwaardelijk geëist. Naast de gebruikelijke aanklachten van het lidmaatschap van een terroristische organisatie en het plegen van voorbereidingshandelingen voor terroristische aanslagen, werd A. ook beschuldigd van het zich opgeven voor een zelfmoordcommando en de handel in wapens. De rechtbank achtte ook de laatste twee aanklachten bewezen, en vond daardoor dat een hogere straf moest worden opgelegd dan in andere recente zaken. Tegelijk hield zij rekening met het feit dat A. lange tijd in Koerdische kampen had gezeten en daardoor in feite al gedeeltelijk

gestraft was. Ze hield geen rekening met het feit dat A. twee kinderen heeft van 9 en 4 jaar die hun moeder nog lange tijd zullen moeten missen.

OM eist 42 maanden tegen vrouw die in haar hele leven alleen maar ellende gekend heeft

Op 23 januari behandelde de Rotterdamse rechtbank de zaak tegen C. T.; een vrouw van Kaapverdische afkomst die in 2015 met twee kinderen vertrok naar Syrië. Hoewel de verhalen van alle uitgereisde vrouwen doorgaans triest zijn, spande de geschiedenis van C. toch wel de kroon. Zij werd als kind mishandeld door haar vader en verbleef meermalen in een blijf-van-mijn-lijf-huis. Haar eerste man mishandelde haar en liet haar achter met een zoontje. Ook haar tweede man was gewelddadig, en van hem kreeg zij een dochtertje. C. was slachtoffer van de toeslagen affaire waaraan ze schulden overhield. Op het dieptepunt van haar leven kwam zij via vriendinnen in aanraking met de islam waarin zij troost vond. Zij begon zich islamitisch te kleden, wat haar op minachting en spot van haar omgeving kwam te staan. Een vriendin van haar maakte haar attent op een advertentie op internet van een moslim die een tweede vrouw zocht. Aannemende dat zij als vrouw met twee kinderen ooit meer een man alleen voor zichzelf zou vinden, ging zij in op de advertentie zonder te weten dat de betreffende man in Syrië zat. Het eind van het liedje was dat zij in Syrië terecht kwam, waar zij opnieuw mishandeld werd door haar derde man en ook nog twee kinderen van hem kreeg. Bij de eindstrijd van het kalifaat in 2019 raakten zij en haar kinderen gewond bij een bombardement. Zij werd overgebracht naar kamp al-Hol waar zij ernstig ziek werd en tenslotte nog slechts 30 kg woog. In het kamp werden haar kinderen mishandeld en getaserd door bewakers, en toen C. protesteerde, werd zij ook getaserd. Intussen had de vader van haar dochtertje in Nederland een procedure gestart om zijn kind terug te krijgen. C. stemde erin toe dat het meisje samen met de Nederlandse I.B. in 2021 terugkeerde naar Nederland. Zij was blij dat daarmee tenminste één van haar kinderen in veiligheid kwam, maar het afstaan van haar dochtertje was erg traumatisch voor haar. Zelf keerde ze in november 2022 terug, samen met haar andere drie kinderen. Het OM eiste 42 maanden gevangenisstraf waarvan 12 voorwaardelijk, Naast de gebruikelijke beschuldigingen van lidmaatschap van een terroristische organisatie en voorbereiding van terroristische misdrijven, werd C ook nog beschuldigd van het in hulpeloze toestand brengen en laten van minderjarige kinderen.

Noors rapport over twee vrouwen die verdacht worden van de tentenbranden in kamp Roj

De Noorse omroeporganisatie NRK (vergelijkbaar met onze NPO) publiceerde een [uitgebreid onderzoek](#) naar twee Noors/Somalische vrouwen die mogelijk betrokken waren bij de brandstichting in kamp Roj in december 2021. De vrouwen werden in maart vorig jaar teruggehaald uit Syrië en in oktober vrijgelaten. Intussen heeft het Noorse OM een onderzoek gestart naar criminele activiteiten van deze vrouwen. De twee blijken lid geweest te zijn van de religieuze politie en volgens de kampleiding waren zij ook betrokken bij het in brand steken van de tenten van twee Nederlandse vrouwen. Opvallend is dat in Noorwegen de teruggekeerde vrouwen al na vrij korte tijd weer vrijliet, en dat het OM pas daarna ging kijken of zij criminele activiteiten hadden verricht. In Zweden, Finland en Canada worden de vrouwen zelfs meteen na hun terugkeer al vrijgelaten, in afwachting van de resultaten van onderzoek naar eventuele misdaden. In Nederland gaat dat precies andersom; hier worden de vrouwen eerst voor minimaal een jaar opgesloten op verdenking van terrorisme waarna het OM eens rustig gaat kijken wat ze precies gedaan hebben. En hier worden ze allemaal veroordeeld voor terrorisme, ook al hebben ze in Syrië alleen maar eten gekookt voor hun man. In Scandinavië en Canada wordt dit niet als misdrijf beschouwd worden, laat staan als terrorisme.

Krantenkoppen melden suggestie dat vrouwelijke jihadisten in Nederland relatief licht gestraft worden

Een rapport van het ICCT (International Center for Counter-Terrorism) dat op 31 januari werd gepubliceerd gaf aanleiding tot misleidende krantenkoppen in alle Nederlandse kranten. Zowel het [AD](#), de [Volkskrant](#) als de [NRC](#) meldden in de kop van hun artikel dat de straffen in Nederland lager waren dan in de landen om ons heen. Dit stemde niet overeen met de inhoud van het (overigens zeer degelijke) rapport met de titel "[Female jihadis facing justice: comparing approaches in Europe](#)". Hierin werd beschreven dat de gemiddelde straf in Nederland over de hele periode 2012 – 2023 weliswaar relatief laag was, maar dat dit kwam door zeer lage straffen in de eerste jaren. De laatste jaren zijn ook in Nederland de straffen fors omhoog gegaan. Verder werden de Nederlandse straffen alleen vergeleken met landen waar bloedige IS-aanslagen zijn gepleegd waar ook vrouwen bij betrokken waren en waar de straffen daardoor hoger waren. Er is niet gekeken naar de Scandinavische landen en Canada waar vrouwen helemaal niet vervolgd worden voor het uitreizen en eten koken voor hun echtgenoot, terwijl daar in Nederland het standaardtarief van 5 jaar op staat.

OM refereert bij hoger beroep N. el O. naar krantenberichten over lage straffen

Bij de behandeling in hoger beroep van de strafzaak tegen N. el O. op 1 februari verwees de advocaat-generaal al naar de koppen die dezelfde ochtend in alle kranten stonden. Voor hem was dat een van de redenen om een forse strafverhoging te eisen tegen de verdachte. N. is een vrouw van 55 met zwakke begaafdheid, een hele reeks van psychische stoornissen en een voorgeschiedenis van mishandeling door een echtgenoot met wie zij al op 15-jarige leeftijd trouwde. Haar dochter vertrok in 2013 naar het kalifaat en N. reisde haar in 2014 achterna, samen met haar toen 15-jarige zoon. Dit met de bedoeling haar dochter op te halen die net bevallen was van een kind. In Turkije aangekomen, vertelde haar schoonzoon dat haar dochter ziek was, en dat zij mee moest naar Syrië om haar dochter te kunnen zien. De rest van het verhaal laat zich raden. Haar zoon kwam een jaar later bij een bombardement om het leven, en N. werd uiteindelijk na 4 jaar gevangen genomen door de Koerden. Toen zij in februari 2022 werd teruggehaald naar Nederland, samen met vier andere vrouwen, verkeerde zij in zeer slechte lichamelijke toestand. Die toestand verslechterde verder tijdens haar voorarrest op de TA. In september 2022 werd haar voorarrest geschorst om haar de kans te geven te revalideren. De rechtbank sprak haar later vrij van de aanklachten van terrorisme. Zij werd in april 2022 alleen veroordeeld wegens het meenemen van haar zoon, en zij kreeg 16 maanden waarvan 7 onvoorwaardelijk, overeenkomend met de periode dat zij al in voorarrest had gezeten. Daardoor hoefde zij niet terug naar de gevangenis.

Het OM ging daartegen in beroep, en tijdens de zitting van 1 februari werd zij opnieuw beschuldigd van aansluiting bij een terroristische organisatie, voorbereiding van terroristische misdrijven, en het in een weerloze toestand brengen van haar zoon. Na een zitting van een hele dag kwam het OM tot een eis van 3 jaar onvoorwaardelijk. Dit zou betekenen dat N. nog ruim twee jaar terug moet naar de terroristenafdeling.

Voor meer nieuws van de afgelopen maand, zie de webpagina "[Laatste Nieuws](#)"

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com